

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ 16^ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 29 Απριλίου 2026 με δικαστές τους Αγλαΐα Θέμου – Δημητροπούλου Πρόεδρο Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων, Αικατερίνη Τσαφούλη και Γεώργιο Διονύσιο Ν. Τσαπράζη (εισηγητή) Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων και Γραμματέα την Αικατερίνη Κωστοπούλου, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την έφεση με πράξη κατάθεσης ΕΦ

του

κατοίκου

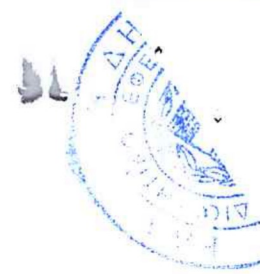
ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας Δικηγόρου **Νικητούλας Σπανάκη** κατά

του Ελληνικού Δημοσίου, νόμιμα εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών που παραστάθηκε δια της Δικαστικής Πληρεξούσιας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Αικατερίνης Φωτοπούλου, η οποία κατέθεσε την ΔΛΠ δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του ΚΔΔ.

Μετά τη συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ

1. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση, για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο e- παράβολο (σχ. το έντυπο τύπου 8381 και η από απόδειξη πληρωμής) ο εκκαλών επιδιώκει παραδεκτώς την εξαφάνιση της Α οριστικής απόφασης του Διοικητικού

Πρωτοδικείου Αθηνών (ΔΠΑ- Τμήματος 26^{ου} Τριμελούς), με την οποία απορρίφθηκε η ΑΓ [REDACTED] αγωγή του, με την οποία ζητούσε να αναγνωρισθεί, κατ' εφαρμογή του άρθρου 105 του ΕισΝΑΚ, η υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να του καταβάλλει το συνολικό ποσό των [REDACTED] ευρώ [REDACTED] ευρώ διαφυγόντα κέρδη + [REDACTED] ευρώ (αξία οχήματος ΔΧ του εκκαλούντος + [REDACTED] ευρώ (ηθική βλάβη)) νομιμοτόκως από της επιδόσεως της αγωγής (σχ. η [REDACTED] έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή [REDACTED] λόγω παράνομων πράξεων οργάνων της Δικαστικής Λειτουργίας.

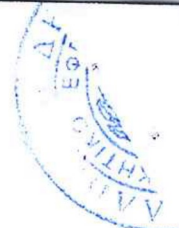
2. Επειδή, στο άρθρο 105 του ΕισΝΑΚ (πδ 456/1984, Α' 164) ορίζεται ότι: «Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος. Μαζί με το δημόσιο ευθύνεται εις ολόκληρον και το υπαίτιο πρόσωπο, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων για την ευθύνη των υπουργών». Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιδιώκεται η αποκατάσταση περιουσιακής ζημίας και η ικανοποίηση ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης που προκαλούνται από πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες οργάνων του Δημοσίου, όταν αυτές κρίνονται παράνομες από τον δικαστή της αγωγής αποζημίωσης.

3. Επειδή, αρχικά, με την 1501/2014 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας είχε κριθεί ότι το άρθρο 105 ΕισΝΑΚ, ορίζοντας ως προϋπόθεση για την ευθύνη του Δημοσίου προς αποζημίωση, τον παράνομο χαρακτήρα της ζημιογόνου πράξεως ή παραλείψεως, έχει ευθεία εφαρμογή στην περίπτωση ζημιογόνου δράσεως οργάνων της νομοθετικής εξουσίας (νομοθέτηση ή παράλειψη νομοθετήσεως

αντικείμενη σε κανόνες δικαίου υπέρτερης τυπικής ισχύος) και της εκτελεστικής εξουσίας κατά την εφαρμογή του νόμου στην ατομική περίπτωση (παράβαση της αρχής της νομιμότητας). Η διάταξη αυτή, περαιτέρω, σύμφωνα με την απόφαση, δεν αναφέρεται ευθέως σε **ζημιογόνες πράξεις οργάνων της δικαστικής λειτουργίας**, διότι ευθύνη του Δημοσίου προς αποζημίωση λόγω απλώς εσφαλμένης ερμηνείας του νόμου ή απλώς εσφαλμένης εκτιμήσεως των πραγμάτων από δικαστικό λειτουργό δεν είναι συμβατή με την φύση του δικαστικού έργου, ως εκ της οποίας το Σύνταγμα εγγυάται στον δικαστικό λειτουργό τη λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία του. Συναφώς δε, εν όψει της φύσεως του δικαστικού έργου, κατά την απόφαση, μόνο **πρόδηλο σφάλμα** του δικαστικού λειτουργού επισύρει ευθύνη του Δημοσίου προς αποζημίωση. Εφ' όσον δε το Σύνταγμα δεν ανέχεται να παραμένουν αναποζημιώτες ζημίες που κάποιος υφίσταται από ενέργειες οποιουδήποτε κρατικού οργάνου, μέχρις ότου ο νομοθέτης ρυθμίσει ειδικώς την ευθύνη του Δημοσίου από πράξεις οργάνων της δικαστικής λειτουργίας, το άρθρο 105 ΕισΝΑΚ έχει ανάλογη εφαρμογή σε περίπτωση προκλήσεως ζημίας από πράξεις των οργάνων αυτών, **η οποία μπορεί να αποδοθεί σε πρόδηλο σφάλμα τους**.

4. Επειδή, ακολούθως με την 800/2021 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι οι ως άνω διατάξεις του ΕισΝΑΚ, αναφερόμενες σε όργανα του Δημοσίου, δεν έχουν, παρά την ευρεία διατύπωσή τους, εφαρμογή στις περιπτώσεις υλικής ζημίας ή ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης από παράνομες πράξεις **των οργάνων της δικαστικής λειτουργίας κατά** την άσκηση των καθηκόντων τους. Συνεπώς, ζημία που προκλήθηκε από πράξη δικαστικού οργάνου δεν μπορεί να αποκατασταθεί με τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 105 του ΕισΝΑΚ. Ωστόσο, η διάταξη

του άρθρου 4 παρ. 5 του Συντάγματος επιβάλλει στον κοινό νομοθέτη την υποχρέωση να καθορίσει τους όρους, υπό τους οποίους αποκαθίσταται από το Δημόσιο ζημία προκληθείσα από τα όργανα αυτά κατά την άσκηση τόσο του δικαιοδοτικού όσο και του εν γένει δικαστικού τους έργου, καθώς και την έκταση της αποκαθισταμένης ζημίας. Επομένως, ενόσω δεν υφίσταται νομοθετικός καθορισμός των όρων αποκατάστασης της ζημίας που προκαλείται από όργανα της δικαστικής λειτουργίας, καθώς και της αρμόδιας δικαιοδοσίας για την επίλυση των σχετικών διαφορών, η εν λόγω ζημία δεν μπορεί να αποκατασταθεί, **οι δε σχετικές αξιώσεις δεν είναι δικαστικώς επιδιώξιμες** (ΣτΕ 907/2024 σκ. 11 με την εκεί παρατιθέμενη νομολογία του ΣτΕ επί του θέματος καθώς και την απόφαση του ΕΔΔΑ της 4.6.2024, Ζουμπουλίδης κατά Ελλάδας, αριθμ. προσφυγής 57246/21).

5. Επειδή, ακολούθως με την απόφαση του ΕΔΔΑ Ζουμπουλίδης – Ελλάδας κρίθηκε ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ (πδ 76/2022-Α'205) εκ της ως άνω μεταστροφής της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας επί του ζητήματος της δυνατότητας άσκησης αγωγής αποζημίωσης κατά του Δημοσίου για πράξεις ή παραλείψεις των δικαστικών λειτουργιών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 105 του ΕισΝΑΚ (βλ. ιδίως σκ. 76).

6. Επειδή, περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 69 Α του πδ 18/1989 (Α'8), που προστέθηκε με το άρθρο 16 παρ.1 του ν.4446/2016 (Α' 240) ορίστηκε ότι : «1. **Δικαστική απόφαση, για την οποία κρίθηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου** ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστικού σχηματισμού του

Συμβουλίου της Επικρατείας που την εξέδωσε. 2. Δικαίωμα να ασκήσουν την κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση έχουν όσοι διατέλεσαν διάδικοι στη δίκη ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή οι καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοί τους, εφόσον έχουν έννομο συμφέρον. 3. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία **ενενήντα (90) ημερών**, που αρχίζει από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, τηρουμένης κατά τα λοιπά της ισχύουσας διαδικασίας.[...]».

7. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από την **επανεκτίμηση των στοιχείων της δικογραφίας** προκύπτουν τα εξής : Ο εκκαλών αρχικά κηρύχθηκε από το Ε΄ Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Αθήνας ένοχος με την [REDACTED] και [REDACTED] απόφαση για τα αδικήματα (α) **της απλής συνέργειας στην πράξη του άρθρου 88 παρ. 1 του ν.3386/2005** (μεταφορά υπηκόων τρίτων χωρών χωρίς δικαίωμα εισόδου) **από κερδοσκοπία, κατ' επάγγελμα και κατά συρροή από υπότροπο, που έγινε στην [REDACTED] τις [REDACTED] και (β) της ψευδούς αναφοράς στην αρχή, που έγινε στο [REDACTED] στις [REDACTED] και καταδικάστηκε σύμφωνα με το διατακτικό « [...] σε τρία έτη φυλάκισης και χρηματική ποινή 3.000,00 ευρώ για κάθε μεταφερόμενο [πρόσωπο] και ποινή φυλάκισης (1) έτους για την πράξη της ψευδούς αναφοράς στην αρχή».** Περαιτέρω προέβαλε ότι η φυλάκισή του για το χρονικό διάστημα από [REDACTED] χρόνος προσωρινής κράτησης) έως [REDACTED] (σχ. το [REDACTED] αποφυλακιστήριο του Καταστήματος Κράτησης [REDACTED] ήταν μη νόμιμο, κατά πρόδηλη παραβίαση του άρθρου 273 παρ. 1 εδ. β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας των άρθρων 2 και 5 παρ. 5 της ΕΣΔΑ (ήδη πδ 76/2022 Α΄205), καθώς επίσης και των

άρθρων 2 παρ. 1 και 7 παρ. 4 του Συντάγματος. Και τούτο διότι μεταγενεστέρως απαλλάχθηκε – κατά πλειοψηφία – αμετακλήτως από τις κατηγορίες για τις ως άνω αξιόποινες πράξεις με την [REDACTED] απόφαση του Α' Πενταμελούς Εφετείου Αθήνας (προσκομίζεται απόσπασμα). Συναφώς, ισχυρίστηκε ότι η άσκηση ποινικής δίωξης, η παραπομπή του στο ακροατήριο, η συνακόλουθη καταδίκη του και η στέρηση για το ανωτέρω χρονικό διάστημα της ελευθερίας του, χωρίς να συντρέχει κανένας προς τούτο νόμιμος λόγος, του προκάλεσαν ιδιαίτερη ψυχολογική ένταση, στενοχώρια και προσβολή της προσωπικότητάς του, με δυσμενή επίδραση επί της προσωπικής και επαγγελματικής φήμης που απολάμβανε και του συνεπέφερε περιουσιακή βλάβη εκ της παντελώς αργούσας επαγγελματικής του δραστηριότητας, καθ' όλη τη διάρκεια της μακροχρόνιας δίκης και του αδικαιολογήτου εγκλεισμού του στην φυλακή, καθώς και βλάβη της υγείας του.

8. Επειδή, η ανωτέρω αγωγή απορρίφθηκε με την εκκαλούμενη [REDACTED] οριστική απόφαση του ΔΠΑ κατ' επίκληση της 800/2021 και λοιπών σχετικών αποφάσεων της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. σκ. 3 και 7 της εκκαλούμενης). Ήδη, με την κρινόμενη έφεση ο εκκαλών επιδιώκει την εξαφάνιση της εν λόγω απόφασης για τους λόγους που αναφέρονται ειδικότερα στο δικόγραφο.

9. Επειδή, όπως είναι γνωστό στο Δικαστήριο από τα τηρούμενα στο ΟΣΔΔΥ ΔΔ στοιχεία (πρβλ. ΣτΕ 2175/2023 σκ. 4), κατ' εφαρμογή του άρθρου 69 Α του πδ 18/1989 επανήλθε ενώπιον της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας η υπόθεση Ζουμπουλίδης προκειμένου να εξεταστεί εκ νέου, μετά την απόφαση του ΕΔΔΑ (σχ. η Ε1966/2024 αίτηση) και συζητήθηκε στις 10.10.2025 (βλ. το ομόχρονο ηλεκτρονικό έκθεμα).

10. Επειδή, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη όλα

τα ανωτέρω νομικά και πραγματικά δεδομένα και ιδίως ότι το ζήτημα της δυνατότητας ασκήσεως αγωγής, κατά του Ελληνικού Δημόσιου, κατ' επίκληση των διατάξεων του ΕισΝΑΚ, κατόπιν της εν γένει διακύμανσης της νομολογίας, τελικώς εκκρεμεί εκ νέου στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά τη σχετική απόφαση του ΕΔΔΑ, ζήτημα που είναι κρίσιμο και στην παρούσα υπόθεση, αφού επί της σχετικής νεώτερης αποφάσεως της Ολομελείας στηρίχτηκε η κρίση της εκκαλούμενης απόφασης κρίνει ότι προς διασφάλιση της απορρέουσας από την αρχή του κράτους δικαίου συνταγματικής αρχής της ασφάλειας δικαίου, πρέπει, κατά το άρθρο 33 του ΚΔΔ, να αναβάλει τη δημοσίευση οριστικής απόφασης επί της κρινόμενης έφεσης έως τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ακολουθώντας, θα οριστεί, αρμοδίως, νέα δικάσιμος για τη συζήτηση της υπόθεσης, στην οποία θα κλητευθούν οι διάδικοι. Τέλος, περί της τύχης του παραβόλου της εφέσεως και των δικαστικών εξόδων, το Δικαστήριο θα αποφανθεί με την οριστική του απόφαση.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Αναβάλλει τη δημοσίευση οριστικής απόφασης, έως τη δημοσίευση απόφασης της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, επί της κατ' άρθρο 69 Α του πδ 18/1989 αιτήσεως, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Διατάσσει τον ορισμό νέας δικάσιμου για τη συζήτηση της υπόθεσης, μετά τη δημοσίευση της απόφασης της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και την κλήτευση των διαδίκων, κατά τη νέα δικάσιμο της υπόθεσης, με επιμέλεια της Γραμματείας του Δικαστηρίου τούτου.

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα στις 6 Ιουλίου 2026 και η απόφαση δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 29 Ιουλίου 2026, με τη συμμετοχή της Γραμματέως του Τμήματος, Κωνσταντίνας Αμερικάνη, λόγω αποχώρησης από το Τμήμα της Γραμματέως της έδρας (άρθρο 194 παρ. 3 περ. γ' του ΚΔΔ).

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

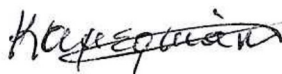
Α.ΘΕΜΟΥ-ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Γ.Δ.Ν. ΤΣΑΠΡΑΖΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Κ.ΑΜΕΡΙΚΑΝΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ Φ/ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα,17-9- 2026.

Η Γραμματέας

